

le azt az utat, melynek egyes állomásain a csendben tettek születtek.

A fa csodálatos gyümölcsöket termett, először Várpalotán, aztán Somogy-sámszonban, majd 1993 óta Kaposváron. Laci atya plébániáin megvalósult az egész napos szentségimádás, házasközösségek, imaközösségek alakultak, evangelizációs kurzusok indultak, létrejött a szeretetszolgálat, intenzívvé vált a hívek szentségi élete, erősödött bennük a nyitottság, az evangelizációs küldetés tudata. A közösséget szolgáló kezdeményezések egész sora indult útjára, többek között a betegekért felajánlott „Érints meg!” imaszolgálat, a családterápia, a lelkeségyszolgálat, a családi napközik, a gyalogos zarándoklatok, a közösséget összefogó számos program és lelkigyakorlat. „Mindezek az elkötelezett imaélet eredményei. A szemlélődésnek ugyanis meg kell jelennie a tettekben, mert bármilyen szép is a hit, tettek nélkül halott” – fogalmazza meg Varga László az érem egyik oldalát, de láttatja a másikat is. „Hibát követnénk el, ha csupán a számokban is mérhető, látványos eredményeket értékelnénk, mert így csak a tettekben mérnénk a szeretetet.”

A szemlélődő ember Isten szerető és megbocsátó közelségében ismeri fel a küldetését, és a meghallott „indítást” akkor is követi, ha az ellentmond a racionalitásnak. Laci atya élete ezt példázza. A plébános Somogy-sámszonban magához vett és haláláig gondozott egy ágyhoz kötött súlyos beteget és egy sérült fiatalembert. Ma is különleges figyelmet fordít a szegényekre, a szenvedőkre, a társadalom peremvidékein élőkre.

Laci atya életében feladatokban nincs hiány: a börtön- és kórházlelkészi szolgálat, valamint a kollégiumi igazgatóság után jelenleg püspöki helynöki és irodaigazgatói feladatokat lát el. Közben népszerű előadóként járja az országot, lelkigyakorlatokat tart, a szabadidejét pedig a lelkivezetés és a gyóntatás tölti ki. A legerősebb szálak a kaposvári plébániájához kötik. Munkáját káplán, állandó diakónus, alapítványi munkatárs, kulturális közfoglalkoztatottak segítik. Képviselő-testülete hitoktatási, kommunikációs, lelkiségi, gazdasági és jogi műhelyből áll, melyek mindegyike a közösséget igyekszik támogatni.

A Szent Imre-plébánia olyan, mint egy nagycsalád. Mindenkinek és mindennek megvan benne a maga helye. A közösséget élő szeretet hatja át, és tagjai számtalan formában gyakorolják az életet megkönnyítő segítségnyújtást. 1998-ban a templomban elindították az állandó szentségimádást. Az emberek megszerették a csendet. „Nem tanultak meditatív kurzuson, csak felajánlották az idejüket annak, aki a legjobban szereti őket, megpróbálnak jelen lenni, és formálódnak. Szépen, csendben. A szemlélődés azután a falakon kívül is folytatódik. Amit a Jósisten mond, azt a csendben lehet meghallani, és válaszolni is csak a csendben lehet rá. Ha belemegyek ebbe a csendes jelenlétkbe, át kell adnom magamat, ki kell engednem a kezemből az irányítást.

Jézus arra tanít, hogyan adjam át neki a vezetést. Így lassanként átformálódik az életünk, közelebb kerülünk a másik emberhez, akiben jelen van Krisztus. Ha meglátom és megszeretem Krisztust az Eucharishtiában, akkor meglátom őt a másik emberben is. A szemlélődés ezért egyáltalán nem önmagunk körül forgás, hiszen másokhoz visz el.”

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

ÖNÉRTELMEZÉS HELYETT...

1. Textus (eredeti)

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a korinthusiakhoz írt első leveléből (1Kor 1,10-13.17)

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne szakadjatok pártokra! Forrjatok egygyé ugyanabban a lelkületben, ugyanabban a felfogásban! Kloé hozzátartozói ugyanis azt a hírt hozták felőletek, testvérek, hogy pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: „En Pállal tartok, én meg Apollóval, én Kéfással, én meg Krisztussal!”

Talán megoszlott Krisztus? Vajon Pált feszítették érteket keresztre, vagy Pál nevében keresztelkedtetek meg? Krisztus engem nem keresztelni küldött, hanem azért, hogy hirdessem az evangéliumot, – de ne bölcselkedő beszéddel, hogy Krisztus keresztje erejét ne veszítse.

2. Textus (inkább apokrif)

Testvéreim! Urunk Jézus Krisztus nevére kérek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, és ne klikkesedjete! Forrjatok egygyé Jézusunk lelkületében - szellemiségében. A Kv-tól ugyanis azt a hírt hozták felőletek, hogy különböző teológiai hangsúlytevéseitek alapján pártokra szakadtatok. Arra gondolok, hogy akadnak köztetek, akik azt mondják: „En még mindig Gyurka bácsival tartok; én meg Ko. Lacival; én meg G. Bandival; én meg K. Náczival; én a Hangosokkal; én meg a karitászosokkal; én meg az ezoterikusokkal; én meg a migránsmentő szolgálattal; én meg az egyház pártiakkal. Talán megoszlott Jézus Krisztus? Talán nem arra buzdította a barátait, hogy legyenek egyek, mint ahogyan az Atya és Ő egységben vannak? Krisztus valamennyiünket arra küldött, hogy megéljük és hirdessük az evangéliumot.

Kiindulásként persze választhattunk volna „ütősebb” gondolatokat is: a kedvenceink közül akár kettőt is. Pl.: „Itt a kedvező idő! Elérkezett Isten országa! Tekintettel [erre] az örömmünkre, változtassátok meg gondolkodásotokat és életeteket, és bízzátok rá magatokat [Istenre]!” vagy más fordításban: térjetez új felismerésre, tartsatok bünbánatot. Vagy: „ti keressétek elsősorban az Isten országát és az ő igazságát!” Azonban akár melyiket is választjuk, kb. ugyanoda jutunk.

Hova is? A minta társadalom projektjéhez, ugyanis annak megjelenítőjeként kell léteznünk ezen a világon. Egyénileg, kicsi és nagyközösség szinten is. A minta

társadalom lényege, hogy lehet utánozni, másolni, sőt érdemes is, mert boldog, harmonikus életvitelt valósít meg és kínál fel. Egy „szociológiai” alakulat akkor lehet vonzó, ha törekvése fókuszában ember központú értékrend van, amely nem ismeri a kiváltságot és személyválogatást. A mi köreinkben úgy is mondhatjuk, hogy nem csak ember, hanem Isten központú értékrendet kell megvalósítanunk, bemutatnunk, amire az ajándékozó szeretet jellemző. Azaz Isten gyermekeiként valamilyen egymás testvérei — de legalább felebarátai — vagyunk, és ezért olyat tesszük a körülöttünk lévő emberekkel, amit szeretnénk, ha ők is tennének velünk. Talán nem is kell teológiai végzettség ennek a tételnek a megértéséhez és elfogadásához.

Azért árnyaljuk egy kicsit az előző megfogalmazásokat, Jézus tanítása alapján! Arra vágyódunk, hogy a gondolkodásunk átalakítása következtében életünk legfőbb törekvése az Isten Országának építése (minta társadalom) és ebben egységet éljünk meg és mutassunk a külvilág felé. Másképpen fogalmazva: valósítsuk Jézusunk missziós parancsát. Ha tényleg így áll a dolog a közösségeinkben, akkor nem szükséges ilyen kérdéseket föltenni: „Van-e még a Bokornak közös nevezője? Tudjuk-e még, kik vagyunk, és mit akarunk? Van-e megtartó erőnk?” Ez a missziós parancs (ajánlás) kiváló ötlet volt Jézus részéről, mert összhangban van az ember közlékenységével is: ti. közli a másik emberrel, ami tetszik neki, aminek örül, ami szomorítja, egyáltalán ami kikíváncsodik belőle. Tehát ezt az Istentől kapott jó tulajdonságot kellene kicsit fejlesztenünk, kibontakoztatnunk, megtöltve olyan tartalmakkal, amelyeket Jézusunktól tanulhatunk vagy tanultunk meg. Valószínű, hogy ehhez viszonyítva módszereinkben, liturgiáinkban, ünnepléseinkben a szívárvány színei szerint létezhetünk. Ezzel a missziós paranccsal kellene foglalkoznunk egy csöppet, ugyanis a gondolkodásában áthangelődött ember, aki az Isten Országát keresi elsősorban és az Istenre mint szerető-könyörületes Atyára tekint, az belső készletként éli meg Jézus jóhírének közlését és gyakorlati bemutatását. Ha a Bokor nagyközösség ilyen típusú testvérekből áll, (de ne legyünk maximalisták!), ha a Bokor nagyközösség ilyen törekvésű testvérekből áll, akkor magától valósul meg az az egység, amelyre valamilyen vágyunk, de nálunknál jobban a mi Jézusunk.

Tehát nem baj az, ha Gyurka bácsival tartotok, vagy Ko. Lacival, esetleg G. Bandival, vagy valakik K. Nácival tartanak, esetleg a karitászosokkal, per abszurdum az ezoterikusokkal, horribile dictu... a migránsmentő szolgálattevőkkel, és még az is elképzelhető, hogy az egyház pártiakkal. Nem baj akkor, ha azt idézi elő ez a klikkesedés, hogy felgyűrt ing újjal feszülünk az Isten Országának evlági megvalósításának, gondolatlanul, szóval és cselekedettel. De feszüljünk neki!

Nem kimerítve a „témát” (mert talán nem is lehet), hanem csupán megpendítve annak húrjait, rezonáljanak

erre a gondolataitok és közös erőfeszítéssel gördítsük előre Isten Országának evlági ügyét, mondjuk a minta társadalom ügyét. Kívánom valamennyiünknek, hogy a bennünk is megszólalni képes Lélekre figyeljünk és az Istentől kapott csodálatos ajándékot, az emberi értelmet is használjuk fel kellő alázattal. Miközben az alábbi (több-kevesebb sikerrel megfogalmazott) kérdéseket tőlünk telhetően megpróbáljuk megválaszolni.

Kérdések:

1. *Kb. egyetértesz-e a leírtakkal?*
2. *Melyik klikk-hez tartozol (azt hiszem, a felsoroláson kívül léteznek más „pártok” is) és miért építő az számodra?*
3. *Jézus jóhírével kapcsolatos „közlékenységed” az ötös skálán hol helyezkedik el?*
4. *Szándékozol-e fejleszteni ezt az adottságodat? Hogyan?*
5. *Megtaláltad-e már azt a fórumot ahol várhatóan „érdeklődők” vannak az általad tolmácsolt evangéliumra?*
6. *Kb. mennyi időt tudsz rászánni hetente az „érdeklődőid” (ki)szolgálatára? Milyen tevékenységek tollakodnak a szolgálataid elé? Van-e mód az időbeosztásod átszervezésére?*
7. *A missziós parancs hármas tartalma (betegek „gyógyítása, az evangélium hirdetése és „gonosz szellemek” kiűzése) közül melyik a leginkább testhezálló számodra?*
8. *Van-e a missziós parancsban olyan, amely képtelenséget jelent számodra?*
9. *Meglátásod szerint a minta „társadalom” megvalósítható-e valamilyen formában, dimenzióban, szociológiai alakulatban (család, kicsi vagy nagy közösség, egyház, kisebb település)?*
10. *Ez meg a Te kérdésed helye: ☺*

BAJNOK KRISTÓF

BOKOR-ÉRTÉKEK ÉS A 3. GENERÁCIÓ...

Bevezetés

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a leírtak csak az általunk belátható Bokorra vonatkoznak, ami nagyjából lefedi azokat a 3. generációs közösségeket, akik a KVT-n képviseltetni szokták magukat. Különösen szeretném kiemelni, hogy nem ismerjük a valamikori „13-as ágat”, azaz Vincze Józsi népét, mert - néhány információmorzsa alapján - úgy gondolom, náluk sok lent következő állításnak éppen a fordítottja igaz. Rendkívül tanulságos volna megismerni az ő tapasztalataikat is.

Köszönetnyilvánítás

Ez az írás egy, a témára ad-hoc összehozott kis csoport gondolataira épít, amelynek tagjai: Kecskés-Vincze